

PAVOL JANÍK

Svetová vojna bez konca

Spojené štáty americké a Veľká Británia fakticky dohrali svoje spojenectvo so Sovietskym zväzom ešte pred kapituláciou nacistického Nemecka v roku 1945. Už vtedy sa USA v rámci operácie Paperclip (Kancelárska sponka) orientovali na prevzatie nacistického vládneho, stranického, spravodajského, vedeckého a technického aparátu, vrátane tímu na vývoj raketových zbraňových systémov, aby ich využili v nasledujúcom ozbrojenom súperení s Moskvou, pričom predpokladali, že II. svetová vojna skôr alebo neskôr prejde do ďalšieho globálneho konfliktu proti ZSSR, vedeného aj jadrovými a bakteriologickými prostriedkami.

Kremeľ bol dostatočne informovaný, preto sa mu podarilo v rámci úsilia o vyváženie medzinárodného pomeru síl zaradiť Francúzsko medzi víťazné mocnosti a medzi stálych členov Bezpečnostnej rady OSN. O súčasnej vďačnosti Paríža sa netreba osobitne zmieňovať.

Symbolom novej západnej bezpečnostnej doktríny sa stal nacistický generál Reinhard Gehlen, ktorý viedol západonemeckú rozvedku až do roku 1968. Ako nástroj propagandistického pôsobenia vytvoril aj Rádio Slobodná Európa. Skrátka – donedávna to vyzeralo naozaj tak, že II. svetová vojna sa skončila strategickými zmenami na prelome 80. a 90. rokov 20. storočia – zjednotením Nemecka a rozpadom štátov, ktoré patrili na stranu víťazov – Sovietskeho zväzu, Juhoslávie a Československa.

Odvtedy však uplynuli tri desaťročia a Západ pokročil v oživovaní nacistického dedičstva proti Moskve – najmä na územiach Poľska, Ukrajiny a pobaltských republík, kde sa súčasťou oficiálnej politiky stalo odstraňovanie pamätníkov sovietskym osloboditeľom, ktorých už označujú pojmom okupanti. Prirodzene – transatlantické demokratické médiá výbušnú tému dôsledne zamlčujú. Napokon – podnecovanie ozbrojených konfliktov v Európe patrí už sto rokov k výnosnej stratégii supervelmoci, ktorá sa cíti byť dostatočne chránená oceánmi.

Lenže najnovšie zbrane umožňujú okrem iného vyvolávanie nepredstaviteľne silných vln cunami s odhadovanou výškou 400 metrov, nehovoriac o strelách s nepredvídateľnými trajektóriami, pohybujúcich sa vo výškach a v rýchlostiach, kde ich nemôže zastaviť nijaká protiraketová obrana, a tak hra na hrane globálnej vojnovnej katastrofy pokračuje všetkými dostupnými prostriedkami – aj za hranicami doteraz známych fyzikálnych princípov.

<http://pavoljanik.sk/periodika.html>